

Pervin, Tim Israel
Flying Officer
Royal Canadian Air Force
181 (R.A.F.) Squadron
J35944

Tim Israel 'Issie' Pervin wordt geboren op 22 Mei 1914, als de jongste zoon van Aaron Perone en Sarah (meisjesnaam: Belalofsky) Pervin uit Westmount (Montreal), Quebec, Canada. De familie is eerder geëmigreerd van Rusland naar Canada. Tim heeft vier oudere broers: Joseph (Joe), Michael, Harris en Hyman. Hij heeft één zus: Sophie Pervin Simcoe. De familie is Joods.

Nadat Tim klaar is met High School, hij is dan 17 jaar, werkt hij drie jaar als kantoorklerk bij het bedrijf van zijn broer Joe Pervin, die eigenaar is van Capitol Pants and Sportswear Co. aan St. Lawrence Boulevard in Montreal.

Tim Pervin is 1 meter 69 lang en heeft bruine ogen. Hij haalt zijn rijbewijs in 1940. Hij houdt van rugby, waarbij hij speelt als middenvelder. Hij speelt Amerikaans voetbal en basketbal.

Als Tim zich inschrijft bij het leger, geeft hij aan dat hij de Royal Canadian Air Force de beste van de drie diensten vindt. Hij vindt dat hij de

vaardigheden heeft om het goed te kunnen vinden met de andere mannen.

Hij verblijft in No. 4 MD, St. Hubert in juni 1941 en in No. 1 WS, Montreal tot eind juli 1941. In augustus van dat jaar wordt hij naar No. 3 ITS, Victoriaville gestuurd. In zijn Rapport van de 'Leerling Piloot vliegen en grond training' wordt genoteerd: "Volwassen, weinig opgeleid, maar intelligent. Enthousiast, serieus. Kalm en zelfverzekerd. Heeft gezond verstand. Gemiddeld type."

In oktober 1941 wordt hij naar No. 4 EFTS, Windsor Mills gestuurd, waar in zijn rapport staat: "Gaat vooruit door hard te werken. Weinig aanleg. Best goed met instrumenten. Bij grond training: Goede uitstraling, negatieve persoonlijkheid. Geen indrukwekkend type. Heeft moeite met de meeste vakken. Goed gedrag." Hij is een harde werker, al is hij soms wat te zelfverzekerd. Hij wordt in december 1941 naar No. 13 SFTS, St. Hubert gestuurd en hij krijgt zijn 'wings' in april 1942. In dit rapport staat: "Een gemiddelde piloot, heeft hard gewerkt en is geïnteresseerd in het vliegen. Boven gemiddeld in GIS. Leert langzaam, maar wil wel graag en is leergierig." Commentaar van de commissie: "WO2 Pervin heeft de eenheid gediend en heeft altijd zijn plichten trouw vervuld. Zijn hogere officieren mogen hem graag. Zorgt voor zelfverzekerdheid en wint respect van zijn collega's."

In juni 1943 is Tim gestationeerd bij No. 9 B&G School, Mont Joli, Quebec. Hij wordt in juli 1943 naar Bagotville gestuurd, in oktober van datzelfde jaar naar Halifax, Nova Scotia en in januari 1944 gaat hij overzee.

Bij 9 OTU wordt hij in april 1944 beoordeeld: "Een welwillende, gemiddelde piloot die door ervaring veel zal verbeteren. Zijn vliegkunsten en algemene behulpzaamheid waren heel goed tijdens deze cursus." Hij krijgt een laag gemiddelde voor zijn scherpschutterskunst en laag niveau bombarderen.

Tim is lid van 181 Squadron. Hij komt om het leven op 22 september 1944 als zijn Typhoon 1B verongelukt in de buurt van Eindhoven. Tim's Typhoon hoort bij een overdrachtsvlucht van B58-Melsbroek naar B.78-Eindhoven. Een missie tegen Duitse troepen (aanval op 'de Corridor') van Kampfgruppe Walther in Erp en Veghel (coördinaten a.a. qE.5633 – bos

'het Hurkske' langs de weg van Erp naar Gemert). Boven Erp-Veghel wordt het vliegtuig geraakt door luchtgeweerbeschieting en stort neer bij Tongelre-Eindhoven aan de Urkhovenseweg en Zeggenweg.

Volgens "Royal Air Force Fighter Command Losses of the Second World War"- Norman L.R. Franks: JP800, EL-R. Zijn Typhoon wordt geraakt door luchtafweergeschieting door een raket- en kanonaanval op vijandelijke doelen in Nederland.

Tim Pervin's lichaam wordt opgehaald op de avond van 24 september 1944. Op 25 september 1944 wordt hij tijdelijk begraven op de begraafplaats van Woensel, graf KK.131.

Mevrouw Pervin, de moeder van Tim, ontvangt een schrijven gedateerd op 27 september 1944:

Officer Commanding,
No. 101 Squadron,
R.A.F., c/o B.W.A.

27th September, 1944

Dear Mrs. Pervin,

Before you received this letter you will have been informed of the very sad loss of your son, F/O T.I. Pervin.

Unfortunately, it is not possible for service reasons to give you any details which lead to the death of your son.

Your son was given a military funeral which the Squadron attended, and I had an official photographer take some photographs of the funeral and these will be forwarded on to you as soon as possible.

Tim, as he was known to all of us, was an extremely popular and efficient member of the Squadron, and he had done extraordinarily well. We all feel his loss most deeply.

I should like to assure you how much we all honour the gallant sacrifice your son has made in the service of his country so far from his own home.

May I now express the great sympathy which the Squadron and myself feel with you in the sad loss you have sustained.

Yours sincerely,

(Sgd.) A. Vincent

Mr.

COPY FOR H.Q. OTTAWA

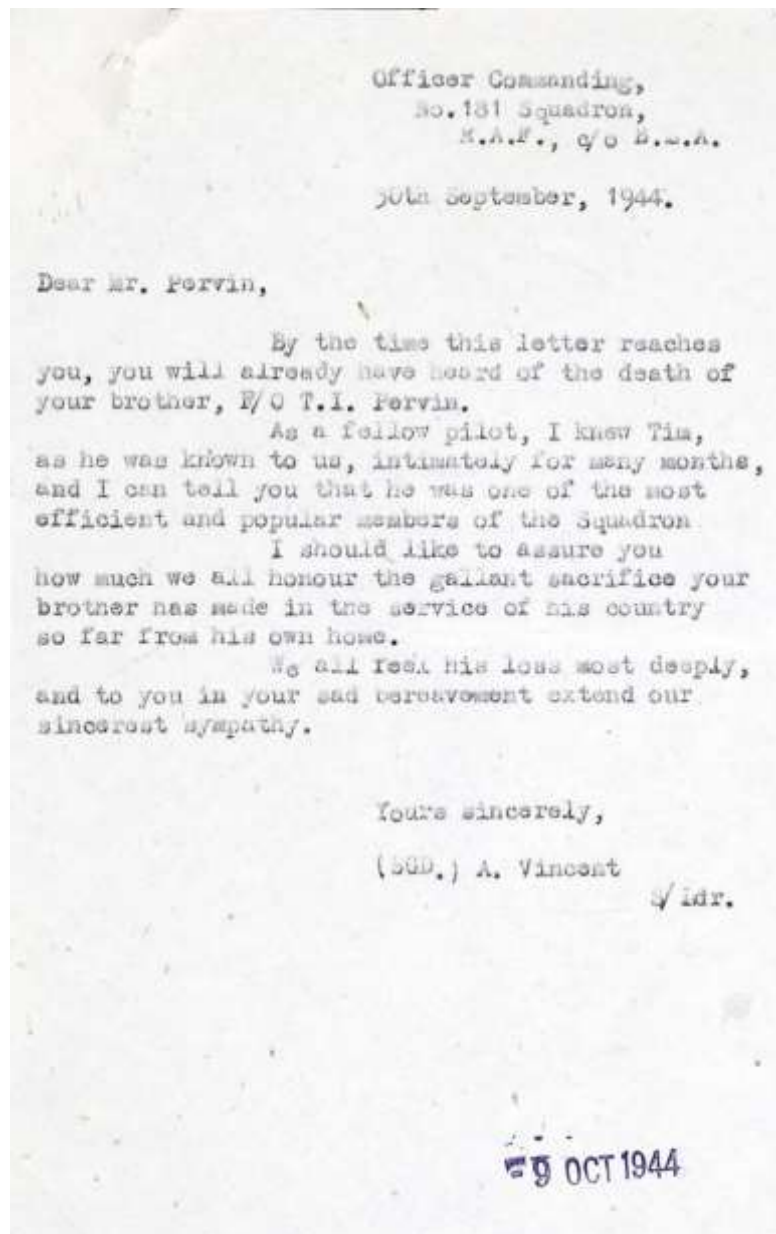
J35944 F/O Pervin, T.I. 29 OCT 1944

(NUMBER) (RANK) (NAME)

"Uw zoon heeft een militaire uitvaart gekregen waarbij zijn Squadron aanwezig was.

Tim, zoals wij hem allen kenden, was een extreem populair en efficiënt lid van het Squadron en hij heeft het buitengewoon goed gedaan."

Eerste brief aan
Joseph, broer van Tim.

In een tweede brief, gedateerd 22 maart 1945, wordt Joseph Pervin verteld: "Je broer was onderweg naar huis na zijn aanval toen er rook uit zijn vliegtuig kwam en hij hoogte verloor, om ongeveer 18.56 uur op 22 september 1944. Een piloot volgde je broer naar beneden en terwijl hij dicht bij de grond kwam met een stabiele, lage aanpak, verloor de vergezellende piloot hem even uit het oog en maakte een snelle draai. Op de plek waar hij dacht dat je broer zou moeten zijn geland, was een brand met zwarte rook. De piloot vloog over die plek op ongeveer 15 meter hoogte en hij zag dat hij hoogspanningskabels kruiste, net voor hij bij de brand aankwam. Hij noteerde de positie en keerde terug naar de basis. Het lichaam van je broer werd later opgehaald uit zijn vernietigde vliegtuig. Het is mogelijk dat hij in zijn streven om een gedwongen landing uit te voeren, de hoogspanningskabels heeft geraakt... en de controle over zijn vliegtuig heeft verloren."

In de herfst van 1945 wordt Tim herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **XVI. B. 4.**

Tim Pervin

**FLYING OFFICER
TIM ISRAEL PERVIN**

FLYING OFFICER TIM ISRAEL PERVIN, J-35944, R.C.A.F., of Montreal, was reported killed in action overseas on September 29, 1944. He was the sole occupant of a plane hit by anti-aircraft fire over Eindhoven on September 22, 1944, during a rocket projectile and cannon attack on enemy objectives. He was buried at Nijmegen, Holland.

Flying Officer Pervin joined the Royal Montreal Regiment early in 1940 and transferred to the R.C.A.F. in 1941. He went through his elementary training at Windsor Mills, Que., and was later stationed at Victoriaville. He received his wings at St. Hubert on April 8, 1942 and his commission in October, 1943. At the end of the same year, he went overseas where he was attached to the No. 181 Typhoon Squadron.

The son of Mr. and Mrs. Aaron Pervin of 462 Elm Avenue, Montreal, Tim Israel Pervin was born in 1914. He attended the High School of Montreal and was a member of Shaar Hashomayim Synagogue and of the Central Y.M.C.A.

Foto Alice van Bekkum.

In het boek 'Het doel Bereikt' beschrijft de Nederlandse Tyfoon vlieger Mr. R.J.E.M van Zinnicq Bergmann, die samen met Tim Pervin in het 181^e squadron vloog, hoe Tim nog getracht heeft zijn machine aan de grond te zetten mislukt, door de beschietingen was het vliegtuig bijna niet meer te besturen, waardoor het een hoogspanningskabel raakte en neerstort.

Van Zinnicq Bergman krijgt de opdracht de begrafenis van Tim Pervin te regelen.

Hij beschrijft hoe hele dorp naar de begrafenis komt.

nieuwe onderkomen vervoerd. Escadrillecommandant en de Vluchtcommandanten ieder een eigen kamertje en de rest op slaapzalen. Gelukkig was iedereen tevreden met hun onderbrenging. Om iedereen bij elkaar te hebben was organisatorisch een geweldig voordeel. Het gebouw was redelijk comfortabel en de nonnen hielpen achter de schermen waar zij maar konden.

Het nieuws bleef slecht, zowel over de gang van zaken in Arnhem als met de opmars. Voor mij was het bericht dat de geallieerden bij het kanaal bij Best tot staan waren gebracht een grote teleurstelling. Nog geen 30 km daarvan verwijderd lag mijn ouderlijk huis en de kans op een spoedig weerzien leek verkeken.

2 Mij eigen leven was drukker dan ooit. Overal waar taalproblemen optraden waren Fricky en ik in de weer. Ik kreeg opdracht de begrafenis van Tim Pervin te regelen. Ik had een gesprek met de pastoor van de kerk alwaar de rouwdienst zou plaats vinden. De dienst, die door een RAF-geestelijke geleid zou worden, zou veel Hollanders uit de buurt de kans geven de laatste eer te bewijzen aan een man die van zoverre gekomen was om hen te helpen bevrijden. De pastoor wilde in het Nederlands iets over Tim zeggen en ik vertelde hem wat ik over hem wist. Van zijn inzet, van de leugen om bestwil over zijn leeftijd om er toch vooral bij te kunnen zijn. Al pratende zag ik weer beelden van hem voor mij. Hoe hij in Normandië, maar trouwens meestal, alleen in hemd en niet, zoals de meesten van ons, in vliegeroverall of battledress zijn vluchten maakte en dan nog kletsnat van het zweet na afloop uit zijn machine klom. Een stille, bescheiden man met een buitengewoon vriendelijk innemend gezicht. Hij zat vaak te schrijven maar aan wie zou ik niet hebben kunnen zeggen. Wij wisten feitelijk zo weinig van elkaar. Je kende elkaars kwaliteiten als vlieger, als mensen in de omgang, aardig, minder aardig of gewoonweg vervelend, elkaar sterke verhalen vertellend aan de bar, maar zelden wat meer persoonlijk.

De begrafenis met militaire eer had het hele gehucht op de been gebracht. Ik maakte, met de Canadezen van ons escadrille, deel uit van de groep RAF-mensen die de begrafenis bijwoonden. De pastoor sprak een voortreffelijk woord over de inzet van Tim persoonlijk en de geallieerden in het algemeen, aan wie de aanwezige Nederlanders hun vrijheid te danken hadden. Met de salvo's die boven het graf werden afgevuurd was de plichtigheid afgelopen.